

Sygn. akt IV U 690/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2015r. w S.

odwołania W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 690/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 maja 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał W. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe od dnia 1 kwietnia 2014 r., wskazując, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 6 maja 2014 r. uznała ubezpieczonego za trwale częściowo niezdolnego do pracy, natomiast nie stwierdziła całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Wskazał, że do 31.03.2014 r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a jego stan zdrowia nie poprawił się, oprócz złamania kręgow (...) (...), (...) i wykonania ertebroplastyki, w marcu 2012 r. doznał złamania szyjki kości udowej i wstawiono mu protezę biopolarną, a w dniu 2.05.2013 r. uległ wypadkowi, w wyniku którego złamał lewy obojczyk i VIII żebro po stronie lewej (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 6 maja 2014 r. która nie stwierdziła u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy, tylko stwierdziła, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do

pracy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca W. C. dnia 26 lutego 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.229 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek W. C. był w trakcie pobierania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przyznanej do 31 marca 2014 r. na podstawie decyzji z dnia 21 marca 2012 r. (decyzja k. 200 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 25 marca 2014 r. ustalił, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy, nie jest natomiast całkowicie niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 25.03.2014r. k.231 akt organu rentowego). W. C. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k.232 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 6 maja 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy, nie jest całkowicie niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 06.05.2014r. k.236 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu od dnia 1 kwietnia 2014 r. prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 13.05.2014 r. k. 237 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u W. C. stan po złamaniu trzonów kręgow (..) i (..) w 2009 r., L2, L3, L4 w 2010 r. w przebiegu osteoporozy, stan po wertebroplastyce w/w kręgow, stan po protezoplastyce prawego stawu biodrowego z powodu złamania szyjki kości udowej w marcu 2012 r., stan po złamaniu trzonu lewego obojczyka, po leczeniu nieoperacyjnym, stan p złamaniu żebra VIII po stronie lewej w maju 2013 r. W badaniu klinicznym biegli stwierdzili: chód lekko utykający na prawą kończynę dolną, skrócenie długości prawej kończyny dolnej 1,5 cm, zagojoną bliznę po operacji prawego stawu biodrowego, niewielkie ograniczenie ruchomości prawego stawu biodrowego, zakresy ruchomości użyteczne, ruchy niebolesne, na obwodzie prawej kończyny dolnej bez niedowładów, bliznę kostną po przebyłym złamaniu trzonu lewego obojczyka, brak ruchomości patologicznej w obrębie blizny lewego obojczyka, niewielkie ograniczenie ruchomości lewego stawu barkowego, zakresy ruchomości użyteczne, ruchy niebolesne, na obwodzie lewej kończyny górnej bez niedowładów i zaburzeń czucia, ograniczenie zakresów ruchomości odcinków piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa, odległość palce – podłoga 40 cm, objaw szczytowy ujemny, objawy rozciągowe obustronnie ujemne. Biegli sądowi po przeanalizowaniu aktualnego stanu klinicznego ubezpieczonego, po zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną stwierdzili, że ograniczenie wydolności układu ruchu nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy. Stwierdzili natomiast, że stan zdrowia ubezpieczonego uzasadnia uznanie go za trwale częściowo niezdolnego do pracy od dnia 1 kwietnia 2014 r. (opinia biegłych k. 14-15).

Ubezpieczony W. C. ma (...)z zawodu jest technikiem mechanikiem, pracował jako inspektor bhp, ma wykształcenie średnie techniczne (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy W. C. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a

niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa czy całkowita niezdolność do pracy od dnia 1 kwietnia 2014 r. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy: neurologa i ortopedy wskazuje w sposób jednoznaczny, że ubezpieczony od dnia 1 kwietnia 2014 r. jest trale częściowo niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Biegli lekarze nie stwierdzili całkowitej niezdolności do pracy. Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną ubezpieczonego oraz po zbadaniu ubezpieczonego stwierdzili, że ograniczenie wydolności układu ruchu nie powoduje całkowitej niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej (opinia biegłych k. 14-15).

Analizując przedmiotową opinię biegłych oraz wyniki przeprowadzonego przez nich badania klinicznego Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należy uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez strony procesu. Sąd doręczając odpis opinii stronom określił termin na zgłoszenie ewentualnych zastrzeżeń do opinii biegłych. Strony w określonym terminie nie zgłosiły zastrzeżeń do opinii biegłych. Ponadto takowe zastrzeżenia nie zostały zgłoszone również na rozprawie dnia 6 marca 2015 r. Wobec powyższego Sąd uznał okoliczności wskazane przez biegłych w opinii za niesporne.

Należy mieć również na uwadze, że stan zdrowia ubezpieczonego uległ stabilizacji i poprawie w stosunku do badań przeprowadzonych przez lekarzy orzeczników w dniu 16 marca 2010 r. i 02.03.2012 r., kiedy to ubezpieczony był bezpośrednio po złamaniu kompresyjnym wielopoziomowym trzonów kręgow odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa w grudniu 2009 r. (k.106 dokumentacji lekarskiej) po werterbroplastyce L2-L4 w styczniu 2010 r. (k.108 dokumentacji medycznej).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.